

ВАТЧЕНКО Олексій Федосійович (12 (25). 02. 1914, с. Єлизавето-Кам'янка, нині у складі Дніпропетровська — 22. 11. 1984, Київ) — радянський партійний діяч. Батько [Алли](#), брат [Горпини Ватченків](#). Герой Соц. Праці (1973). Учасник 2-ї світової війни. Державні та бойові нагороди. Закін. Дніпроп. університет (1938). Відтоді вчителював у Дніпропетровську; 1945–48 — заступник зав., завідувач відділу нар. освіти Дніпроп. міськвиконкому. Від 1948 — на парт. роботі, зокрема був першим секр. Хмельн. (1959–63), Черкас. (1964– 65), Дніпроп. (1965–76) обкомів партії. 1976–84 — голова Президії ВР УРСР; від жовтня 1984 — заступник голови Президії ВР СРСР. Від липня 1966 — чл. ЦК КПРС та президії ЦК КПУ. Депутат ВР СРСР 6–9 скликань, депутат ВР УРСР 5, 7–9 скликань. Актив. прибічник політики русифікації, один із ініціаторів цькування [О. Гончара](#) за роман «Собор».

[А. І. Шушківський](#)

Бібліографічний опис:

Ватченко Олексій Федосійович / А. І. Шушківський // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-32496>. — Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).